

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414206951
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4414206951.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľky: Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., V. 5, zast. E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. 9, V. XXXX/XX, S. republika, proti odporcom: 1/ Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. A., W. 4, 2/ Y. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., F. XX, 3/ U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., C. XX a 4/ Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., F. XX, všetci zast. Mgr. Romanom Desátom, advokátom so sídlom Trnava, Námestie SNP 3, o návrhu na obnovu konania, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 14. 10. 2014 č. k. 13C/82/2014-58, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala povolenia obnovy konania vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4C/129/2002. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa svojim návrhom zo dňa 02. 04. 2014 domáhala pôvodne obnovy konania Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 4C/191/2011, následne navrhovateľka upravila svoj návrh a domáhala sa obnovy konania Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 4C/129/2002. Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 228 ods. 1, § 230 ods. 1 - 3, § 234 ods. 1, 2 OSP. Dospel k záveru, že v danom prípade neboli dané zákonné dôvody na povolenie obnovy konania. V tejto súvislosti uviedol, že nezistil žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by navrhovateľka v pôvodnom konaní nemohla použiť. Argumenty navrhovateľky ohľadne ocenenia nehnuteľností neboli dôvodom na obnovu pôvodného konania. Navyiac z doplneného návrhu na obnovu konania vyplynulo, že navrhovateľka žiadala opätovne obnovu pôvodného konania pod sp.zn. 4C/129/2002, ktorého obnovu žiadala už v konaní pod sp.zn. 13C/296/2008, pričom nepredložila žiadny iný nový alebo inak relevantný dôkaz. Tak, ako už konštatoval súd v pôvodnom konaní pod sp. zn. 4C/129/2002, navrhovateľka sa do domu prisťahovala za svojim manželom, teda nemohla byť v domnení, že jej patrí celá nehnuteľnosť. Taktiež otázka výšky ocenenia nehnuteľnosti znalcom nie je dôvodom na obnovu pôvodného konania. Pôvodné konanie vedené pod sp. zn. 4C/129/2002 nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2007, t. j. navrhovateľka mala možnosť najneskôr do troch rokov po právoplatnosti rozsudku podať návrh na obnovu konania. Takýto návrh podala až dňa 02. 04. 2014, teda takmer 7 rokov po uplynutí zákonnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Záverom konštatoval, že návrh na obnovu konania je zrejme oneskorene podaný, preto vo veci nenariadil pojednávanie v zmysle § 234 ods. 2 OSP a návrh na povolenie obnovy konania zamietol bez nariadenia pojednávania. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 151 ods. 3 OSP, v intenciách ktorého o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, domáhajúc sa ním jeho zmeny a povolenia požadovanej obnovy konania. Dôvodila, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je postihnuté právnou vadou, ktorá má za následok nesprávne a nezákonné rozhodnutie vo veci, nakoľko súd rozhodoval o niečom inom, ako bol podaný návrh. Namietala, že s predloženými dôkazmi sa súd dostatočne nevysporiadal napriek tomu, že dohoda dedičov o vypořádání spoluvlastníckych podielov

v dedičskom konaní po nebohej Y. pod sp. zn. 3D/1370/77 nadobudla právoplatnosť dňa 16. 09. 1977. Okresný súd v Nových Zámkoch napriek tomu pokračoval vo vyporiadavaní spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach uvedených v dohode dedičov. Mala za to, že celá žaloba, ako aj rozhodnutie vo veci Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 4C/129/2002 je neplatné, pretože vyporiadanie spoluvlastníckych podielov bolo vykonané skôr, ako bola podaná žaloba. To znamená, že v právoplatne ukončenej veci už nebolo možné opätovne rozhodnúť. Uzavrela, že rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 4C/129/2002 nemalo vôbec vzniknúť.

Odporcovia vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhli napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť, pretože v predmetnej veci neboli splnené zákonom stanovené predpoklady pre nariadenie obnovy konania požadovanej navrhovateľkou. Dôvodili, že skutočnosti uvádzané v odvolaní nemajú vo vzťahu k meritu veci žiadnu výpovednú hodnotu, resp. nejde o vecné argumenty, ktoré by sponchybňovali a reagovali na dôvody, na základe ktorých súd prvého stupňa zamietol návrh na obnovu konania.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľky bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľky na povolenie obnovy konania vo veci vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v kat. úz. V. L., vedených na LV č. XXX, ako parc. č. XXX o výmere 621 m² - zastavané plochy a nádvoria s rodinným domom súp. č. XXXX a parc. č. XXX o výmere 1295 m² - záhrady, v konaní vedenom Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 4C/129/2002. Dôvod obnovy konania vyvodzovala zo skutočnosti, že v uvedenej veci súd nesprávne nariadil vyhotoviť znalecký posudok v roku 2002, a nie k roku smrti poručiteľa K. S.. Túto skutočnosť sa dozvedela navrhovateľka až po vynesení rozsudku vo veci sp. zn. 4C/129/2002. V obnovenom konaní preto žiadala vychádzať z hodnoty nehnuteľnosti v deň smrti poručiteľa, t.j. 31. 12. 1945.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu nesporne vyplýva, že návrhom zo dňa 02. 04. 2014 sa navrhovateľka pôvodne domáhala obnovy konania vedeného Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 4C/191/2011, pretože bola postupom súdu zbavená vlastníctva ku všetkým nehnuteľnostiam vedených na LV č. XXX, kat. úz. V. L.. Doplnením návrhu zo dňa 06. 10. 2014 navrhovateľka žiadala povoliť obnovu konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4C/129/2002. Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 25. 05. 2006 č. k. 4C/129/2002-148 zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. V. L., vedených na LV č. XXX, ako parc. č. XXX o výmere 621 m² - zastavané plochy a nádvoria s rodinným domom súp. č. XXXX a parc. č. XXX o výmere 1295 m² - záhrady a vyporiadal tak, že nariadil predaj nehnuteľnosti s tým, že výťažok z predaja nehnuteľnosti bude rozdelený medzi účastníkov konania podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov. Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 18. 02. 2010 č.k. 13C/296/2008-66 návrh navrhovateľky na obnovu konania vedenom na Okresnom súde pod sp. zn. 4C/129/2002 zamietol. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30. 06. 2010 č.k. 5Co/139/2010-77 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Následne Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 25. 07. 2011 č.k. 13C/296/2008-112 zastavil dovolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie.

Podľa § 228 ods. 1 písm. a) OSP, právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 230 ods. 1 OSP, návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 3 OSP, navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvého stupňa alebo odvolacieho súdu. Je právnym inštitútom, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Nemožno sa však ňou domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení veci alebo procesnoprávných väd. Skutočnosti a dôkazy, ktoré má na mysli § 228 ods. 1 písm. a) OSP sú dôvodom

obnovy konania len vtedy, ak ich účastník, ktorý obnovu navrhuje, nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní (sú pre účastníka v porovnaní s pôvodným konaní "nové") a súčasne môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Nové dôkazy a skutočnosti sú spôsobilým dôvodom obnovy vtedy, ak je nimi možné preukázať právne spôsobilú skutočnosť, ktorá môže privodiť pre navrhovateľa (obnovy) priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Pre posúdenie novosti je rozhodujúce, či účastník i napriek tomu, že v dobe pôvodného konania objektívne existovali, ich nemohol bez svojej viny použiť, zvlášť preto, že o nich nevedel a že ani inak nesplnenie svojej povinnosti túto skutočnosť tvrdiť a označiť na ňu dôkazy z procesného hľadiska nezavinil. V tomto smere ani poznatok o tom, že účastník o určitej skutočnosti nevedel, nie je sám osebe postačujúci k právnenému záveru, že ide o skutočnosť novú v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a) OSP. Použitie dôkazu zo strany účastníka totiž spočíva v tom, že účastník si splnil zákonom uloženú povinnosť (§ 101 ods. 1 OSP) prispieť k tomu, aby bol dosiahnutý účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíše všetky potrebné skutočnosti a označí dôkazné prostriedky. So zreteľom na ust. § 154 ods. 1 OSP musí ísť vždy o skutočnosť, ktorá nastala do doby vyhlásenia rozhodnutia, pretože na takúto skutočnosť mohol súd prihladiť v pôvodnom konaní.

Ďalšou podmienkou prípustnosti obnovy konania je dodržanie zákonnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Zákon rozoznáva subjektívnu a objektívnu prekluzívnu lehotu, v ktorých treba podať návrh na obnovu. Subjektívna (trojmesačná) lehota sa počíta odo dňa, keď sa ten, kto navrhuje obnovu, dozvedel o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ju mohol uplatniť. Objektívna (trojročná) lehota sa počíta od právoplatnosti napádaného rozhodnutia. Z objektívnej lehoty pripúšťa ust. § 230 ods. 2 OSP výnimky, v prípade ktorých možno podať návrh aj po uplynutí troch rokov.

Posudzujúc predmetnú vec z hľadiska citovanej právnej úpravy a vyššie uvedených zásad odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že obnova konania nie je prípustná pre nesplnenie podmienok stanovených § 228 ods. 1 písm. a) OSP, resp. § 230 ods. 1 OSP. V prvom rade treba uviesť, že napriek tomu, že z obsahu spisu nie je možné zistiť, presne ktorým dňom nadobudla navrhovateľka vedomosť o existencii rozhodnutia Štátneho notárstva v Nových Zámkoch zo dňa 08. 09. 1977 sp. zn. 3D 1370/1977, ktorým bola schválená dohoda dedičov o vypořiadaní dedičstva po nebohej Y. S., je nepochybné, že uvedené rozhodnutie mala k dispozícii už v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 4C/129/2002. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25. 05. 2006 č.k. 4C/129/2002-148, právoplatného dňa 11. 09. 2007, vyplýva, že súd vykonal dokazovanie okrem iného aj oboznámením sa s osvedčením o dedičstve po nebohom E. (správne malo byť Y.) sp. zn. 3D 1370/1977. Z uvedeného je zrejmé, že už v priebehu súdneho konania na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4C/129/2002 mala navrhovateľka poznatok o uvedenom osvedčení o dedičstve, preto nemožno pripustiť jej argument o existencii osvedčenia o dedičstve ako novom dôkaze, či rozhodnutí, ktoré by odôvodňovalo pripustenie obnovy predmetného konania. Navyiac v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, návrh na obnovu konania mohla navrhovateľka podať iba v subjektívnej lehote troch mesiacov od toho času, keď sa dozvedela o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď tento mohla uplatniť, pričom navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné. Vzhľadom na to, že o existencii rozhodnutia Štátneho notárstva v Nových Zámkoch zo dňa 08. 09. 1977 sp. zn. 3D 1370/1977 sa navrhovateľka dozvedela minimálne v roku 2007, resp. uvedené rozhodnutie bolo v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/129/2002 v rámci dokazovania aj uplatnené, nebola dodržaná ani subjektívna lehota na pripustenie obnovy konania. Súd prvého stupňa správne poukázal aj na skutočnosť, že navrhovateľka žiadala obnovu pôvodného konania pod sp. zn. 4C/129/2002 už v konaní pod sp.zn. 13C/296/2008, pričom nepredložila žiadny iný nový alebo inak relevantný dôkaz, resp. rozhodnutie.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V intenciách § 224 ods. 4 OSP o trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko o týchto rozhodne súd prvého stupňa, keďže odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 OSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.